

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2017. április hó 11. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A közveszéllyel fenyegetés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2016. évi december hó 13. napján kihirdetett 1.Bf.509/2016/3. számú ítéletét megváltoztatja akként, hogy a vádlottat megrovásban részesíti.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéltét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban 12.700 (Tizenkettőezer-hétszáz) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

A vádlott lakcíme: ...

I n d o k o l á s :

A Kisvárdai Járásbíróság 2016. május 5. napján kelt ítéletével a vádlottat az ellene folytatólagosan elkövetett közveszéllyel fenyegetés büntette (Btk. 338. § (1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette. Kimondta, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, felmentése miatt, bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása végett.

A Nyíregyházi Törvényszék 2016. december 13. napján meghozott 1.Bf.509/2016/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. A vádlott bűnösségét a Btk. 338. § (1) bekezdésében meghatározott és aszerint minősülő folytatólagosan elkövetett közveszéllyel fenyegetés büntettében mondta ki. Ezért őt 1 évi időtartamra próbára bocsátotta. A vádlottat az elsőfokú eljárás során felmerült 81 750 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte, illetőleg kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 8795 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlott jelentett be fellebbezést, amelyben azt kérte az ítéltáblától, hogy „...tekintsen el az intézkedés alól...” A védő a törvényes határidőn belül jogorvoslással nem élt. Az ügyész a másodfokú bíróság határozatát tudomásul vette.

A fellebbviteli főügyészség a másodfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott fellebbezése a Be. 386. § (1) bekezdés a) pontja alapján joghatályos. (BH.2010.180.)

A Debreceni Ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt a Be. 387. § (1) és (4) bekezdései alapján teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróságok a perrendi szabályok betartásával jártak el az ügyben.

A másodfokú bíróság által kiegészített, illetőleg rögzített tényállás megalapozott, így az irányadó a harmadfokú eljárásban a Be. 388. § (1) bekezdése értelmében.

Az irányadó tényállásból következően a vádlott mások előtt, a valóság látszatát keltő módon közölte a valótlan, közveszéllyel járó esemény bekövetkezését. Kétségtelen, hogy egy több lakást magában foglaló és ezáltal nagyobb létszámú közösség által lakott épület felgyújtása közveszély, amely vagyoni károkozás útján idéz elő személyek vagy dolgok szélesebb körét fenyegető veszélyhelyzetet.

Mindezek alapján okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, ezért a másodfokú bíróság helytállóan mondta ki bűnösségét a vádlottnak a Btk. 338. § (1) bekezdésében meghatározott, a szerint is büntetendő folytatólagosan elkövetett közveszéllyel fenyegetés büntetében.

Azt is helytállóan állapította meg egyéb iránt a törvényszék, hogy az irányadó tényállásból a járásbíróság tévesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségét kizáró tudattartalmára. Tévesen jutott arra a megállapításra az elsőfokú bíróság, hogy a vádlottnak a ház felgyújtására vonatkozó kijelentése nélkülözi a szándékos elkövetéshez megkívánt azon értelmi tudatállapotot, mely átfogja a vádbeli bűncselekmény törvényi tényállásának valamennyi tárgyi elemét és magatartása lehetséges következményeit kívánja, vagy abba belenyugodva cselekedjen. Az elsőfokú bíróság megalapozatlanul vont következtetést arra, hogy a vádlottat a bűncselekmény szintjét elérő magatartás tanúsításában a beszámítási képességét nagymértékben korlátozó tudatállapota akadályozta, következésképp büntetőjogi felelősség nem állapítható meg.

Az ítéltábla egyetért abban a másodfokon eljáró törvényszékkel, hogy a Btk. 338. §-ában szabályozott bűncselekmény kizárólag szándékosan követhető el. A bűnösség megállapíthatóságának feltétele, hogy az elkövető tudja, az általa állított közveszéllyel járó esemény bekövetkezése nem valós, és ehhez kapcsolódó tárgyi feltétel, hogy tényállítását fenyegetés eszközeként használja fel.

A törvényszék helyesen utalt a Btk. 7. §-ára is, miszerint szándékosan követi el a bűncselekményt, aki cselekményének következményét kívánja, vagy e következményekbe belenyugszik. A szándékosságnak egyrészt értelmi, másrészt akarati - érzelmi oldala van. A szándékosság értelmi oldalának tartalma az, hogy az elkövető felismeri a törvényi tényállás összes tárgyi elemét. Az elkövetőnek az objektív törvényi tényállási elemeknek megfelelő tényeket és nem azok törvényi fogalmát kell ismernie. A szándékosság akarati - érzelmi oldala alapján pedig egyenes és eshetőleges szándék között tehető különbség.

A szándékos bűncselekményt általában valamilyen indíték alapján és valamilyen cél érdekében követik el. A szándék kialakulásában szerepet játszik az elkövető személyisége, az elkövetés előtti és az elkövetés alatti tudatállapota. Az elkövető aktuális pszichés állapota - különösen az, ha a beszámítási képességét korlátozó kóros elmeállapotban követi el a cselekményt - befolyásolhatja a szándék fajtáját és intenzitását.

A beszámítási képesség korlátozottságából azonban nem vonható következtetés a szándék hiányára. Még a beszámítási képesség hiánya sem zárja ki önmagában a szándékosságot, a nem beszámítható

elkövető cselekménye bűnösség hiánya miatt nem bűncselekmény. Mindezekre tekintettel helytelenül következtetett az elsőfokú bíróság a szándékosság hiányára a beszámítási képesség nagymértékű korlátozottságából.

Az ítéletábra ellentétben azonban a másodfokú bírósággal, a Btk. 17. §-ának (2) bekezdését mellőzi a másodfokú határozatból, mert az a büntetés korlátlan enyhítéséről szól. A Btk. 65. § (1) bekezdése az adott bűncselekmény büntetési tételkerete okán - 3 évig terjedő szabadságvesztés büntetés - próbára bocsátás intézkedés alkalmazását önmagában lehetővé teszi.

A büntetés kiszabása során a törvényszék helytállóan enyhítő körülményként értékelte a vádlott büntetlen előéletét, beszámítási képességének nagymértékű korlátozottságát és az időmúlást. Helytállóan utalt arra is, hogy súlyosító körülményt a vádlott terhére értékelni nem lehetett az ügyben.

A másodfokon eljáró törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülmények figyelembe vételével kifogástalanul foglalt állást abban, hogy szükségtelen büntetés kiszabása a vádlottal szemben, azonban az általa alkalmazott 1 évi próbára bocsátás intézkedést is súlyosnak ítélte meg a harmadfokú bíróság.

A Btk. 64. § (1) bekezdése kimondja, hogy megrovásban kell részesíteni azt, akinek cselekménye az elbíráláskor már nem veszélyes, vagy olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy az a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása - ide nem értve az elkobzást, a vagyoneklobzást és az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételét - szükségtelen.

A Btk. 64. § (2) bekezdése értelmében a megrovással a bíróság vagy az ügyész helytelenítését fejezi ki a jogellenes cselekmény miatt és felszólítja az elkövetőt, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.

Bár az ítéletábra intézkedés alkalmazásától nem tudott eltekinteni az ügyben, azonban próbára bocsátás helyett megrovásban részesítette a vádlottat.

A vádlott által bejelentett fellebbezés részben alapos.

A másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra a Be. 398. § (1)-(3) bekezdései alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta a másodfokú bíróság ítéletét, míg egyebekben helybenhagyta azt a Be. 397. §-a értelmében.

A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 398. § (3) bekezdésén alapszik a Be. 338. § (1) bekezdésére figyelemmel is.

Szükségessé vált pontosítani a vádlott lakóhelyét.

Debrecen, 2017. április 11.

Dr. Balla Lajos sk. Dr. Nagy Éva sk. Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk.

a tanács elnöke

a tanács tagja,
előadó

a tanács tagja

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Bf.509/2016/3. számú ítélete az ítéltőábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2017. április 11.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke